

Gelaagd theater over zwart en wit met swingende muziek

In de jaren vijftig komt zijn zoon over. „Dag meneer”, zegt Max junior tegen zijn vader als hij hem voor het eerst ontmoet. De moeizame verhouding tussen vader en zoon is een rode draad in de voorstelling *Woiski vs. Woiski*, een productie van Orkater en Bijlmer Parktheater.

Het begint als een swingende show, met als gastheer de veelzijdige Gery Mendes (prijs voor Beste Muzikant 2013). Hij introduceert de hoofdpersonen: Max Woiski senior die als een van de eerste Surinamers in de jaren dertig naar Amsterdam kwam; zijn geliefde Alma Braaf en zijn zoon Max Woiski junior.

Woiski senior werd bekend met zijn muziek en zijn nachtclub waar 'exotische' muziek werd gespeeld, aanvankelijk Cubaanse en later Surinaamse muziek. Ondanks vrolijke deuntjes als 'Bruine bonen met rijst' was het leven niet altijd

Theater

Woiski vs. Woiski door Orkater in coproductie met Bijlmer Parktheater. Regie: Geert Lageveen. Met o.a.: Mike Libanon, Manoushka Zeegelaar Breeveld, Michiel Blankwaardt en Gery Mendes. Gezien: 13 januari Amsterdam, Bijlmerparktheater. Nog te zien o.a.: Zaan-dam 8 feb, Alkmaar 10 feb, Beverwijk 3 maart, Purmerend 9 maart, Hoofddorp 23 maart. Haarlem, 28 en 29 maart. even feestelijk. De levensverhalen van vader en zoon vormen een gelaagd verhaal dat fragmentarisch verteld wordt, met tussendoor telkens die aanstekelijke muziek.

De voorstelling is gebaseerd op het boek 'Bruine bonen en kouseband', van Patrick van den Hanenberg. Manoushka Zeegelaar Breeveld speelt de rol van de mooie Alma, maar ook een aantal dubbelrollen waaronder die van een Hollandse verpleegster, die Max junior trakteert op een broodje pom terwijl hij gewoon een broodje kroket wil. Hij hunkert ernaar als Nederlander te worden gezien. Het verlangen naar assimilatie en de (al dan niet onbewuste) patronen van uitsluiting die nu weer zo actueel zijn in de zwart-witdiscussie, spelen een grote rol, zowel bij vader als bij zoon Woiski.

In de jaren dertig wordt er nog een tentoonstelling georganiseerd waarin 'de Surinamer in zijn natuurlijke habitat te aanschouwen is'. Kleur bepaalt voor een groot deel hun levens, hoe verschillend hun strategie ook was om te overleven in het witte Nederland.

De rollen van vader en zoon worden knap gespeeld door Mike Libanon en Michiel Blankwaardt. *Woiski vs. Woiski* is een in alle opzichten geslaagde 'multiculti' voorstelling: muziektheater dat

Margriet Prinssen vermakelijk is zonder al te oppervlakkig te zijn, leerzaam zonder al te politiek correct te zijn, en aangrijpend zonder ook maar een moment sentimenteel te worden.

Scène uit 'Woiski v/s Woiski'.

FOTO BEN VAN DUIN